

Halounské okruhy očima závodícího ředitele závodu.

Cyklistická závodní sezóna 2008 je za námi a protože již čtvrtým rokem se kromě závodění aktivně zúčastňuji i pořádání našich závodů a jeden řediteluji napadlo mne, že by možná bylo pro ostatní cyklisty zajímavé si přečíst pár řádků popisující kroky a myšlenky ředitele závodu a závodníka v jedné osobě. A protože pořádání závodu v podstatě začíná v okamžiku skončení předcházejícího ročníku začnu ukončením loňského Brdského dvoukola.

Den D -12 měsíců: právě skončilo Brdské dvoukolo a já vím, že bylo poslední. Hlavní problém nastal s majitelem lesů, pro kterého termín závodu uprostřed jelení říje byl již několik let nepřijatelný a každý rok mne na to upozorňoval. No a loni definitivně mi pan ředitel lesního závodu bez nějakých emocí řekl, že to bylo opravdu naposled. Možností sice bylo přesunout závod do jiného termínu, ale kam? Sezóna je naplněná k prasknutí a tradice ukončení sezóny Brdským závodem je zavazující. Na jednu stranu mne konec Brdského dvoukola mrzel, ale na druhou stranu to bylo i částečně ulehčení. Ono například jet třikrát z Prahy na Zbiroh kvůli jednomu klíči od závory přestávalo být únosné jak časově, tak finančně. Navíc silnice uprostřed brdských lesů byly každý rok horší a horší bez naděje, že by je ještě někdo někdy opravil. Protože o závod jsem přijít nechtěl nezbyvalo než vymyslet novou trasu. Jedno bylo jasné- Halouny jako základna s Hospodou U Paviány musí zůstat.

Den D- 9 měsíců. Jasný je termín závodu- 4.10. a také se začíná vyjasňovat trasa. Mou snahou bylo zvolit takovou trasu, abych měl čas se před prvním zásadním kopcem uprostřed balíku alespoň trochu rozjet. S povinnostmi ředitele totiž nějaké rozjetí před závodem nepřipadá v úvahu. Na to prostě není čas. Takže pozvolné stoupání ze Svinařů na Osov, navíc pravděpodobně proti větru je pro mne ta pravá varianta. Pak to chce nějaký kopec. Housina se přímo nabízí. Abych ale nekopíroval Brdský švih volím boční silnici s 12% stoupáním ve střední části 1,5 km kopce. Dále potom Bykoš a Koněprusy. Stoupání na Koněprusy je sice převýšením podobné jako Housina ale díky tomu, že se stoupá v několika stupních, je docela milosrdné. Z Koněprus je potom volba jasná- Liteň. Ať si užijí také tempaři. Pěkné klesání většinou po větru. Tady se pojedje určitě místy přes 60 km/hod. Alternativně ještě uvažuji o stoupání na Tobolku, ale když si změřím na mapě délku trasy a vyjde mi cca 62 km, je v podstatě rozhodnuto- Liteň a přes stojku ke kostelu okolo jelenů na Skuhrov. Ještě jednou Housina, Koněprusy, Liteň, hurá na Svinaře a do Haloun do našeho oblíbeného cílového kopce.

Den D- 6 měsíců. Pomalu je potřeba si trať projet na kole. Začíná závodní sezóna a podle kalendáře je mi jasné, že v sezóně se čas jen tak nenajde. Domluvíme se s několika ochotnými členy klubu a jednu neděli vyrazíme. Bohužel dojedeme jen na Osov. Několik sněhových vánic a ostrý protivětr cestou nás přinutí se raději otočit a vrátit se do Radotína k Ondřejovi na čaj s griotkou. Tak snad někdy příště.

Den D-5 až 3 měsíce. Sezóna v plném proudu. První časovky, jarní klubové soustředění ve Slavonicích, prestižní Doksy, pravidelné Dolomity začátkem června (a protože v zásadě nemám co dělat, mám je již šest let také na hrbu...), pravidelné závody UAC...a trať jsem si celou ještě pořád neprojel.

Den D- 10 týdnů. Je nejvyšší čas zajišťovat povolení. V prvním kole policie a Správa a údržba silnic. Ze zákona mají 30 dnů na odpověď. S Berounskou policií to je rychlé, ale na SÚS Kladno se většinou čeká.

Den D-6 týdnů. Moje obavy se naplnily. Povolení od policie přišlo během 14 dnů, ze SÚS stále nic. Ale už není čas- je potřeba zažádat na Krajském úřadě.

Den D- 3 týdny. Konečně přišlo povolení ze SÚS, ale také telefon z KÚ, že ještě potřebují vyjádření z Hořovic a Berouna. Nezbyvá než zapomenout na standardní postup přes doporučené dopisy a sednout do auta a objet to osobně. Ale už je také nejvyšší čas zajistit dostatečný počet ochotných pořadatelů. Lehce si spočítám, že budu potřebovat alespoň 15 spolupracovníků. Pár jich je jasných. Vláďa Konůpka, Jarmila Zárybnická, moje ochotná manželka, samozřejmě obě dospívající děti, Standa Zach do jednoho vodičího auta.... No snad to nějak dopadne.

Den D-2 týdny. Díky znalostem těch správných zodpovědných lidí na odborech dopravy v Hořovicích i v Berouně z předchozích let, se celkem bez problémů dohodnu, že mi vyjádření během 1 týdne vystaví. Začíná to vypadat, že vše proběhne tak jak má.. Ale pak dostávám první ránu: Vláďa se nevrátí z dovolené v pátek před závodem, ale až v neděli. Tím přicházím o zkušeného časoměřiče v cíli, vyhlášovatele výsledků v hospodě, ale hlavně o zodpovědného člověka pro dobu, kdy já sám budu na trati závodit. Přeci ale kvůli mně nezruší dovolenou. Musím to prostě nějak zvládnout. V nejhorším ukončím sezónu už na Klikáčích. Naštěstí se v klubu vždycky najdou ochotní lidé- Vojta Roule pomůže jednak na startu, v cíli v koridoru (s mojí dcerou Vendulou) i při vyhlášení, Pavel Trachta nejen dopraví 4 další pořadatele do Haloun, ale i odjede druhé vodičí auto a ujme se s Vojtou první části vyhlásování závodu. A Zdena s Helenou převezmou zodpovědnost za zapisování časů na cílové čáře. Jarmila se postará o presentaci, finance a bude strážit hospodu během závodu. Tak to vypadá že budu moc snad i závodit. Ale přichází další nečekaný problém. V Bykoši začali rekonstruovat můstek. S panem Polákem z berounského odboru dopravy rychle najdeme variantu objezdu Bykoše, ale znamená to minimálně dva pořadatele navíc.

Konečně jsem si i také našel čas si objet celou trasu najednou. Vypadá to snad dobře, Jenom ta objížďka je úzká, trochu rozbitá a odbočení z Želkovic je trošku nečekané. Pořadatele navíc ale už asi neseženu, tak nezbyvá než to všem zdůraznit před startem a dobře označit šipkami.

V týdnu před jeho odjezdem musím vyzvednout od Vládi ceny od našeho hlavního sponzora – Svijanského pivovaru, zbylé ceny z předchozích závodů a různý pomocný materiál (megafon, startovní čísla...). Bednu UAC s čísly pro příchozí dostanu už na Klikových vrších, takže mohu připravit startovní listiny pro jednotlivé kategorie. Také je potřeba dopravit plakáty s propozicemi alespoň k Jirkovi Jírovcovi do Břevnova a Martinovi Štorkovi do Řevnic- jednomu z našich nejvěrnějších sponzorů cen pro vítěze. Hned se s ním také dohodnu na určitém počtu cen. Ještě musím do Brandýsa n/Labem k Ivanovi Divíškovi. Již třetí rok nám dává dvě bedny šampusu pro vítěze.

Den D- 1 týden. Začíná finiš. Naštěstí je docela mizerné počasí, takže mne to ani netáhne ven na kolo. Navíc mne trošku bolí koleno které jsem si narazil při pádu na Stodůlky- Karlštejn – Stodůlky. Tak alespoň v klidu připravuji veškeré písemnosti. Hned v pondělí také dostávám konečně povolení z Krajského úřadu. Je potřeba vytisknout dostatek přihlášek, potvrzení o zaplaceném startovním (to orazítkovat a podepsat a nastříhat), startovní listiny poháru, UAC, dát dohromady pokyny pro pořadatele s telefonními čísly. Připravit startovní listinu ze všech členů UAC a ze všech, kteří odjeli letos alespoň jeden náš závod. Označit kdo jede pouze UAC, kdo pouze pohár, kdo oba závody tak, aby Jana měla po presentaci u počítače co nejlehčí práci. A nervozita stoupá... Ve středu volám pana Bulíčka z Transservis Hospital jak je to se sanitkou, kterou jsem objednal před dvěma týdny. Prý se zrovna chystal mi volat- na sobotu je moc akcí, ale nějak to prý udělá. Odpoledne ještě musím s jednou dcerou na otočku do Prachatic.

Ve čtvrtek večer pravidelná schůze CKKV. Zdá se ale, že všechno mám zajištěno, lidí na trať je dost, písemnosti připraveny... prostě pohoda. Jenom Pavel Trachta mne tak lehce upozorňuje, že mu v autě cosi divně hučí...

Na pátek už jsem si raději vzal dovolenou a jedu hned po ránu s Vaškem Jagošem značit trať. V Řevnicích také vyzvednu ceny od Martina Štorka a od Vaška dostanu dvacet placatic rumu a vodky pro nejvěrnější závodníky našeho poháru. Domů dorazím okolo třetí odpoledne, tak honem ještě připravit tašky s cenami pro závodníky, označit je a vše poskládat do auta. Ráno nebude moc času.

Od neděle jsem také neseděl na kole. Tak si alespoň na hodinku protočím nohy na trenážeru. Balím si batůžek s dresem. A abych před závodem nevyměkl, sbalím si pouze krátké kalhoty, letní dres, vestičku a návleky na ruce a nohy. Moc teplo asi nebude, ale pršet by nemělo. A snad ještě něco vydržím. Ubyl první původně hlášený pořadatel.

DEN D- sobota. Budíček v 6.30. Nasnídat naložit do auta počítač, kolo na střechu, přiložit manželku, obě dcery a před osmou vyrážíme směr Halouny. Kdyby byly na autě zástěrky, tak je určitě táhnu po zemi. Ještě než vyrazíme volá Jarmila, že je zima a že by chtěla dělat presentaci v sále a ne venku. Tak napůl to slibuji. Do Haloun dorazíme před devátou a hned je mi jasné, že presentace bude venku. Sál je totiž po pátečním večeru potřeba nejdřív uklidit. Věšíme propozice, mapku, Svijanský poster a rozbalíme presentaci venku. Je fakt zima, ale co můžu dělat. Začínají se sjíždět první pořadatelé i závodníci. A začínají problémy. Jirka nejdřív uvízl s kolem ve výtahu. Tím došlo ke zdržení, na kole by to už nestihl. Jenže auto pro změnu nenastartovalo. Vašek sice na kole vyrazil včas, ale díky zdravotním problémům cestou dorazil do Haloun až po startu, no a Mirek špatně odhadl čas na cestu. Rázem mám o tři pořadatele na trati méně, a vodičí auta, která zároveň mají rozvézt pořadatele vyrážejí na rozvoz místo v 9.30 až v 10.00 hod. Provizorně tedy přeházím pořadatele abych zabezpečil ty nejnebezpečnější úseky. Přijíždí sanitka- sláva!!! Mezitím Jarmila v pravidelných intervalech nadává, že jí je zima. Najednou je deset pryč- honem se převléknu do závodního, na nohy vrstvu hřejivky a sjíždím dolů na start. Tam už se řadí nedočkaví závodníci. Hned je mi jasné, že 10.30 nestíháme. Volám Standu kde je, ale jsou teprve na Koněprusích. Alespoň mám dost času promluvit k závodníkům, popsat trať a upozornit na odbočku v Želkovicích. Moc lidí mne ale asi neposlouchá a tak asi pět závodníků přes značení na silnici a mé upozornování odbočku mine. Nakonec startujeme asi s 15 minutovým zpožděním. Naštěstí je start za větrem a na sluníčku, takže moc nemrzeme. Popřeji ještě všem šťastný návrat a měním se s ředitelem na závodníka.

Start. Od začátku se snažím se držet spíš vepředu. Chvilku po startu odjíždí Vašek Jagoš s Vlastou Fryčem a Jirkou Sekyrou. S Michalem Štěbetákem se snažíme vepředu trošku brzdit balík, ale moc dlouho nám to nevydrží. Někde před Osovem jde dopředu Pepík Burgr s Mírou Kakačem a zrychluje se. Kluci ale získali alespoň malý náskok před Housinou. Housina- přestože najíždím hodně zepředu, postupně se zcela podle očekávání propadám. Nahoře mám ztrátu asi 15-20 metrů na Michala Starka a ten dalších 10 metrů na balík před ním. On to ještě docvakne, já jsem opět poslední, který z prvního balíku odpadne. Letos už poněkolkáté. Ještě v klesání na Bykoš se snažím, ale marně. Za odbočkou na Želkovice si proti větru připadám, že jsem se zastavil. Po chvíli mne dojíždí Petar Introvič ještě s někým. No co, ve třech se to lépe táhne, jenže než projedeme na Bykoš přes Borek přirhne se skupina s Hrachovinou, Šejnou, Zelenkou, Bílkem, Hýskem a dalšími. Vyhupneme na Koněprusy s pádíme do Litně. Na nějaký únik není ani pomyšlení. Protivítr mezi Skuhrovem a Osovem by mu stejně nedal šanci. Tak se alespoň snažím nutit své spolujezdce do kolotoče. Jenže nám to moc nejde. Dobře spolupracuje tak Pavel Hýsek, Mirek Bílek, Petar, s ostatními je to horší. Někteří se drží rovnou vzadu, někteří naopak jsou moc dlouho na čele, postupně zpomalují a kolotoč rozhodí. Ale přeci jen jsme se přiblížili ke skupině s Michalem Starkem tak na 20 sekund. Ale na Housině nám zase trochu ujeli. Po výjezdu na Koněprusy se snažím trochu skupinu roztrhat, ale chytí se jenom Pavel Hýsek a ve dvou ujet- to je na mne málo. Zase jedeme všichni pohromadě. Další pokus zkusím v Litni s Petrem Chalupou, ale před Skuhrovem jsme zase pohromadě. Najednou se ale zvedne ze sedla Vašek Hrachovina a za ním Zelenka a začnou ujíždět. A jak se říká kdo chvíli stál už stojí opodál... Snad dvě vteřiny jsem zaváhal a už jsem je nedojel. Tak se rozhodnu držet se jen Pavla Hýska. Měl jsem spočteno, že abych uhájil v UAC pořadí před Pavlem, nesmím dojet víc než tři místa za ním. Tak jsem se mu přísál na zadní kolo a víc už neřeším. Za Svinařema se ještě mihne okolo Karel Šejna a ujíždí za oběma Václavy. Ostatní jsou po půli kopce v bezpečném odstupu. Někde na 300 m do cíle už nechávám Pavla v klidu odjet. Sice ještě stihne předjet na čáře Hrachovinu, ale to mu nestačí. Relativně v pohodě dojíždím do cíle, když se najednou za mnou objeví Petr Chalupa. Naštěstí mne už nechává dojet před sebou (Petře díky). Tím byl závodní úkol dneška splněn takže projedu

koridor a nastává transformace zpět na ředitele závodu.

Vypadá to že obě dvojice – Vojta s Vendulou v koridoru i Zdena s Helenou na časomíře stíhají v pohodě, tak odjíždím k Paviánovi pomoci Janě s Lenkou řešit sporné momenty ve výsledcích. Naštěstí jich tentokrát moc není. V hospodě mezitím Vojta rozestavil ceny podle kategorií, Jarmila sečetla peníze a vrací teď zálohy za čísla. Ani nestačím vypít pivo a začínáme třídit a sepisovat výsledky nejdřív pro UAC, poté pro Hobby cup. Po dojezdu posledního závodníka jsme začali vyhlášovat asi po 50 minutách. Je mi jasné, že to někomu může připadat nekonečně dlouhé, ale fakt je ten, že jsme to nezdržovali ani jedinou minutku. No a vzhledem k tomu, že už při vyhlášení je potřeba dopočítat výsledky celoročního poháru tak jsme ani nemohli vyhodnotit třeba jen prvních 10... To prostě nejde. Nakonec jsme udělali snad jen dvě boty- někde se nám zatoulala ve výsledcích Lenka Czechmanová a František Suchomel. U toho jsme ještě stačili upravit vyhlášení, v prvním případě už bylo bohužel pozdě, tak jsem to provizorně vyřešil Svijanským püllitrem. Než stačili Vojta s Pavlem vyhlásit oba závody, měl jsem hotový pohár na prvních třech místech, tak jsem se ujal megafonu a vyhlásil zbytek. Hned po vyhlášení jsem ještě zjistil, že jedna bedna se šampaňským je ještě plná, tak jsem honem oběhl vítěze poháru po kategoriích a přidal jim k poháru ještě láhev šampusu.

A najednou je konec. Ceny jsou rozdány a hospoda sem vyprazdňuje. Tak si jenom tupě sednu na stupně vítězů a koukám. Po chvilce se zmátořím a začnu likvidovat zbytky po vyhlášení a sbírat věci na odvoz. Pár lidí mi přijde poděkovat za hezký den a to vždycky potěší. V hlavě si promítám na co jsem dneska zapomněl. Pozvánku na balík jsem sice vyvěsil, ale měl jsem na to upozornit ještě před vyhlášením vítězů. Na sponzory jsem tentokrát nezapomněl a to je dobře. V hospodě už zůstává jenom zdravé jádro kladeňáků a já odjíždím také-na kole s Ivanem a Zbyňkem ještě do Radotína na jedno pivo a v klidu si popovídat. Ještě se rozloučím s hostinským. Vypadá spokojeně a na příští rok s námi opět počítá. Domů přijedu před šestou. Po sprše si znovu sedám k počítači a znovu kontroluji výsledky podle koridoru, podle časů, řadím do kategorií, vyhodnocuji UAC a posílám Jakubovi ke zveřejnění a dopočítávám výsledky celého poháru. Před devátou jsem hotový. Jak s výsledky, tak se sebou a jdu spát.

Den D + jeden den. Končím sezónu. Ráno k mostu a v klídku a pohodě si s klukama objednu Nový Knín a jedeme do Radotína na čaj s griotkou a pivo. Končí cyklistická sezóna a začíná griotková :-).

Den D + jeden týden. Už zbývá jen poskládat písemnosti, vyúčtovat náklady, vrátit klubové věci Vlád'ovi, umístit fotky na fotogalerii a poslat pár děkovných e-mailů. A to je konec 1. ročníku Halunských okruhů a zároveň začátek druhého, neboli: den D – 12 měsíců.

Pro úplné ukončení 1. ročníku mi ale zbývá ještě pár poděkování a představení lidí, kteří mi pomáhali.

Nejdříve snad hlavní sponzoři Halunských okruhů: velký dík patří Svijanskému pivovaru, který byl naším celoročním generálním sponzorem a který nás zásobil dostatkem piva, dárky pro vítěze a dresy pro leadry obou balíků. Dále Martinovi Štorkovi, který nám dodává ceny pro vítěze již mnoho let a snad budeme v této spolupráci dále pokračovat. Ivanovi Divíškově za šampusy pro vítěze i Vaškovi Jagošovi a firmě Fruko Schulz za placatice pro závodníky kteří absolvovali všechny naše závody. Poděkování také patří hospodě U Paviána v Halounech , kde jsme našli pro naše závody útočiště.

Na trati vyznačené mnou a Vaškem Jagošem jste potom mohli potkat: Ivana Kavulu, Mirka Turka, bratra Viannyho, Jardu Hanzla, Pavla Théra, Honzu Bugna Nebeského, Oldu Kovaříka a Jirku Veliška. První balík doprovázel v autě Standa Zach, druhý potom Pavel Trachta. V cíli vám čas změřila Zdena Kornhauserová a Helena Velišková, v koridoru vás zapsala Vendula Chyská s Vojtou Roulem. Vaše časy do počítače vepsali Jana Chyská s Lenkou Smolovou, finanční ředitelku dělala a presentaci vedla Jarmila Zárybnická. Vyhlášení výsledků provedli Vojta Roule s Pavlem Trachtou a

Vendulou Chyskou za mého přispění při vyhlášení celého poháru. Poháry a medaile pro vítěze připravil ještě před dovolenou Vlád'a Konůpka.

Všem jmenovaným bych touto cestou chtěl ještě jednou poděkovat, protože bez jejich přispění by žádných Halounských okruhů nebylo.

A na závěr ještě speciální poděkování mé manželce Janě za to, že mne a mou cyklistiku ještě snáší a dokonce je pravidelně ochotná si sednout při závodech k počítači.

Pavel Chyský